

जे जे आपणासी ठावे, ते ते इतरांसी सांगावे
शहाणे करूनी सोडावे, सकळ जन
संरक्षणक संपादकः
कै. दैविदासराव रसाळ
गोदातीर समाचार
संपादक
केशव घोणसे पाटील

वाढता उष्मा : संरक्षणाची जबाबदारी कोणाची?

यदा उन्हाला नेहमीपेक्षा आधीच पेटला आहे. एप्रिल महिन्यातच मध्य भारत, उत्तर भारत आणि काही पूर्व भारतातील भागात तापमानाने ४० अंश सेल्सियसचा टप्पा पार केला होता. गेल्या काही वर्षांचे भीषण उष्णतेचे प्रमाण वाढले आहे आणि ही एक सातात्याने येणारी नैसर्गिक आपत्ती ठरत आहे. आधी फक्त राजस्थान, हरियाणा, उत्तर प्रदेश आणि दिल्लीसारख्या भागांमध्ये उष्णतेचा परिणाम जाणवत असे; आता ही स्थिती ईशान्य भारत आणि दक्षिण भारतातील काही भागांपर्यंत पोहोचली आहे. अकोला सर्वाधिक तापलेले ठिकाण ठरले. येथे तापमान ४८.९ अंश सेल्सियसपर्यंत गेले. त्याच्या खालोखाल सोलापूर, परभणी, अमरावती आणि नंदुबार अशा शहरांनाही उष्णतेचा तडाखा बसला. हवामान विभागाने आधीच उत्तर कोकण आणि विर्भार्ती भीषण उष्णतेच्या दिवसांची मुरुवात झाली असल्याचे जाहीर केले आहे आणि मे-जून महिन्यात परिस्थिती अधिक विकट होईल, असा इशारा दिला आहे. या पार्श्वभूमीवर केंद्र व राज्य सरकारांकडून उष्णतेच्या संकटाला गांभीर्याने न घेणे, ही गंभीर बाब आहे. परिणामी, न्यायालये आणि मानवाधिकार आयोगासारख्या संस्था यामध्ये सक्रियपणे पुढे आल्या आहेत. 'बीट द हीटवेव्ह अँड क्लायमेटिक चेंज वि. भारत सरकार' या प्रकरणात सर्वोच्च न्यायालयाने १७ एप्रिल रोजी स्पष्टपणे नमूद केले की, उष्णतेची लात ही आता फक्त उन्हाली बाब राहिलेली नसून ती जीवदेणी आपत्ती बनली आहे. आज अनेक गरीब, श्रमिक, बेघर आणि वयोवृद्ध नागरिक थेट उष्णतेच्या लाटांचा बळी ठरत आहेत. शहरी झोपडपट्ट्या, अनधिकृत वस्त्या किंवा रस्त्यावर जीवन जगणारे नागरिक अशा संकटांमध्ये अधिक असुरक्षित असतात. कोणतीही पूर्वसूर्या प्रणाली नसल्याने किंवा आरोग्यविषयक मार्गदर्शनाची अनुपस्थिती असल्यामुळे, त्यांचा जीव धोक्यात येतो. उष्णतेमुळे केवळ शरीराचे पाणी कमी होऊन थकवा किंवा उष्णावात होतो असे नाही; त्याचे परिणाम शेतमजुरांच्या उत्पन्नावर, कामगारांच्या आरोग्यावर, मुलांच्या शिक्षणावर आणि महिलांच्या कामावरही होतात. त्यामुळे हीट अँकशन प्लॅन्स म्हणजेच उष्णतेविरोधातील आराखडे केवळ शासकीय दस्तऐवज न राहता, ते प्रभावी अंमलबजावणीच्या टप्प्यावर पोहोचले पाहिजेत. त्यामुळे त्वारित उपाययोजना करणे आवश्यक आहे. न्यायालयाने सर्व राज्य सरकारांना थंडाव्याची केंद्रे (कुलिंग सेंटर्स) स्थापन करणे, आरोग्यविषयक इशारे जाहीर करणे आणि गरजू व असुरक्षित लोकांसाठी त्वारित मदत यंत्रणा लागू करण्याचे निर्देश दिले आहेत. भारतीय संविधानाच्या २१ व्या कलमानुसार 'जीवनाचा अधिकार' ही संकलना यात केंद्रस्थानी आहे. त्यामुळे ही न्यायालयीन भूमिका अत्यंत निर्णयिक आणि मार्गदर्शक ठरते. मानवाधिकार आयोगानेसुद्धा ११ राज्यांना पत्र पाठवून मृत्यु टाळण्यासाठी पूर्वतयारीचे आदेश दिले आहेत. ही भूमिका उष्णतेच्या संकटाला केवळ हवामानास्त्रीय बाब न मानता, मानवाधिकारांचा प्रश्न म्हणून पाहण्याची गरज अधोरेखित करते. राजस्थान उच्च न्यायालयाने तर स्वतःहून (सुओ मोटो) या विषयाची दखल घेत राज्य सरकाराला फटकाराले आणि स्पष्ट केले की, नागरिकांना जनवारांप्राणे वागवता येणार नाही. हे वक्तव्य आपल्याला व्यवस्थेच्या असंवेदनशीलतेवर बोट ठेवते आणि जबाबदारीची जाणीव करून देते. या सर्व न्यायालयीन निर्देशांचा केंद्र आणि राज्य सरकारांवर नैतिक आणि घटनात्मक दबाव तयार होते. केवळ तात्पुरत्या उपाययोजनावर न थांबता, दीर्घकालीन नियोजन गरजेचे आहे. क्लायमेट डायरेशन म्हणजेच हवामानातील बदलाना तोड देण्यासाठी रचना करणे, ही आता प्रशासकीय सुधारणा, आरोग्य समता आणि मूलभूत पायाभूत सुविधांच्या आराखड्याशी जोडली पाहिजे. आज वेळ आहे ती परिस्थिती हातावाहेर जाण्याच्या आधी काही ठोस उपाययोजना करण्याची. स्थानिक स्वराज्य संस्था, नागरी आरोग्य केंद्रे, अंगांवाडी केंद्रे आणि शाळा ही सर्व यंत्रणा यामध्ये सक्रिय सहभाग घेऊ शकतात. लोकांपर्यंत वेळेवर पाणी, थंड निवारा, प्राथमिक उपचार आणि आवश्यक माहिती पोहोचवणे हे किमान उपाय तातडीने राबवले पाहिजेत. त्याच्याबाबर, हे दीर्घकालीन संकट समजून शहरी नियोजन, पायाभूत सुविधा, हरित क्षेत्रांचे संरक्षण आणि सार्वजनिक आरोग्य धोरणांमध्ये परिवर्तन घडवणे अनिवार्य आहे. उष्णाता आता निसर्गदत अडचण राहिलेली नाही, ती सामाजिक अन्यायाची परीक्षा बनली आहे. आज देशातील न्यायासंस्थांनी आपले काम केले आहे, त्यांनी यंत्रणेला जागे केले आहे. आता ही जबाबदारी प्रशासनाची आणि राजकीय नेतृत्वांची आहे की, त्यांनी एकमेकांवर चिखलफेक करण्यात वेळ घालविषयापेक्षा नियोजनबद्द, सुसंगत आणि मानवी गरजांशी सुसंगत अशी यंत्रणा उभी करावी. कारण प्रत्येक नागरिकाचे जीवित आणि सन्मानाने जगण्याचे हक्क संविधानाने दिले आहेत आणि त्यांना संरक्षण देणे ही सरकारची जबाबदारी आहे.

खंरा तू आधार बन...!

सांगणारे आजी-आजोबा हवे असतात.

जम्याते आई-वडील हवे असतात. प्रत्येकला भाऊ-बहीण, मित्र-संवांगडी हेही आवश्यक असतात. आयुष्याता प्रत्येक मुख्या-दुःखाच्या प्रसंगाला साथ-साथ चुकीतून शिकाता आले पाहिजे... चूक स्वीकारली पाहिजे आणि झालेली चूक निर्वासनास आण्याचा प्रयत्न करतो. वेळप्रसंगी ती चूक सिद्धीकरतो. एवढा सर्व अड्वाहास करून दुसऱ्याला चुकीचा ठरवून दुसऱ्याला बाजूना आपण बरोबर असत्याचे कलत नकलत घोरित करून टाकतो. पण प्रत्येकजण एक विचार पूर्णपणे विसरून जातो की, दुसऱ्याला चुकीचे ठरवून आपण बरोबर आहोत हे सिद्ध होत नाही. दुसऱ्याला लहान ठरवून आपण मोठे सुद्धा होऊ शकत नाही. माणूस म्हटले की, चुक होणारच. प्रत्येक माणूस चुकत असतो. फक्त झालेल्या चुकीतून शिकाता आले पाहिजे... चूक स्वीकारली पाहिजे आणि झालेली चूक हवा असतो. मुलगा-मुलगी, लेकं-बाल हवे असतो. मुलगा-मुलगी, लेकं-बाल हवे असतो. प्रत्येक वेळ असतो. आस बहलेल्या आगुळाचारखे संपूर्ण परिपूर्ण कुंबं हवे असतो. या कुंबंचाच्या असुराने काका-काका, मामा-मामी, आच्या, मावरी यासारखे जीवाभावाचे सर्व नातेवाईक पाहिजे असतात. कुंबं बाल, नात्यात, नातेवाईकात, आसप्रवक्षीयात आणि मिरपारिवारात सामंजस्य, एकमेकांना आधार देण्याची क्षमता, भावनिक ऊर्जा देण्याची क्षमता, आवाची दुक्कदारी देण्याची क्षमता, आसवात महत्वाचे म्हणजे एकमेकबदल त्रेप, जिब्हाचा आलुकी असणे महत्वाचे असतो. तरच या संगवारखे संपूर्ण परिपूर्ण कुंबं हवे असतो. या कुंबंचाच्या असुराने काका-काका, मामा-मामी, आच्या, मावरी यासारखे जीवाभावाचे सर्व नातेवाईक पाहिजे असतात. कुंबं बाल, नात्यात, नातेवाईकात, आसप्रवक्षीयात आणि मिरपारिवारात सामंजस्य, एकमेकांना आधार देण्याची क्षमता, भावनिक ऊर्जा देण्याची क्षमता, आवाची दुक्कदारी देण्याची क्षमता, आसवात महत्वाचे म्हणजे एकमेकबदल त्रेप, जिब्हाचा आलुकी असणे महत्वाचे असतो. तरच या संगवारखे संपूर्ण परिपूर्ण कुंबं हवे असतो. या कुंबंचाच्या असुराने काका-काका, मामा-मामी, आच्या, मावरी यासारखे जीवाभावाचे सर्व नातेवाईक पाहिजे असतात. कुंबं बाल, नात्यात, नातेवाईकात, आसप्रवक्षीयात आणि मिरपारिवारात सामंजस्य, एकमेकांना आधार देण्याची क्षमता, भावनिक ऊर्जा देण्याची क्षमता, आवाची दुक्कदारी देण्याची क्षमता, आसवात महत्वाचे म्हणजे एकमेकबदल त्रेप, जिब्हाचा आलुकी असणे महत्वाचे असतो. तरच या संगवारखे संपूर्ण परिपूर्ण कुंबं हवे असतो. या कुंबंचाच्या असुराने काका-काका, मामा-मामी, आच्या, मावरी यासारखे जीवाभावाचे सर्व नातेवाईक पाहिजे असतात. कुंबं बाल, नात्यात, नातेवाईकात, आसप्रवक्षीयात आणि मिरपारिवारात सामंजस्य, एकमेकांना आधार देण्याची क्षमता, भावनिक ऊर्जा देण्याची क्षमता, आवाची दुक्कदारी देण्याची क्षमता, आसवात महत्वाचे म्हणजे एकमेकबदल त्रेप, जिब्हाचा आलुकी असणे महत्वाचे असतो. तरच या संगवारखे संपूर्ण परिपूर्ण कुंबं हवे असतो. या कुंबंचाच्या असुराने काका-काका, मामा-मामी, आच्या, मावरी यासारखे जीवाभावाचे सर्व नातेवाईक पाहिजे असतात. कुंबं बाल, नात्यात, नातेवाईकात, आसप्रवक्षीयात आणि मिरपारिवारात सामंजस्य, एकमेकांना आधार देण्याची क्षमता, भावनिक ऊर्जा देण्याची क्षमता, आवाची दुक्कदारी देण्याची क्षमता, आसवात महत्वाचे म्हणजे एकमेकबदल त्रेप, जिब्हाचा आलुकी असणे महत्वाचे असतो. तरच या संगवारखे संपूर्ण परिपूर्ण कुंबं हवे असतो. या कुंबंचाच्या असुराने काका-काका, मामा-मामी, आच्या, मावरी यासारखे जीवाभावाचे सर्व नातेवाईक पाहिजे असतात. कुंबं बाल, नात्यात, नातेवाईकात, आसप्रवक्षीयात आणि मिरपारिवारात सामंजस्य, एकमेकांना आधार देण्याची क्षमता, भावनिक ऊर्जा देण्याची क्षमता, आवाची दुक्कदारी देण्याची क्षमता, आसवात महत्वाचे म्हणजे एकमेकबदल त्रेप, जिब्हाचा आलुकी असणे महत्वाचे असतो. तरच या संगवारखे संपूर्ण परिपूर्ण कुंबं हवे असतो. या कुंबंचाच्या असुराने काका-काका, मामा-मामी, आच्या, मावरी यासारखे जीवाभावाचे सर्व नातेवाईक पाहिजे असतात. कुंबं बाल, नात्यात, नातेवाईकात, आसप्रवक्षीयात आणि मिरपारिवारात सामंजस्य, एकमेकांना आधार देण्याची क्षमता, भावनिक ऊर्जा देण्याची क्षमता, आवाची दुक्कदारी देण्याची क्षमता, आसवात महत्वाचे म्हणजे एकमेकबदल त्रेप, जिब्हाचा आलुकी असणे महत्वाचे असतो. तरच या

थोडक्यात...

बंटी लांडो याना

धम्रत्न पुस्कार

नंदेड (प्रतिनिधि)- फुले सहा-हु-अंडे करी चलवालीचे युवा नेते, नेहमीच सामाजिक अणि धार्मिक कार्यात निस्वार्थ पण पुढाकर घेणारे युवा नेते बंटीभाऊ लांडो याना डॉ. बाबासाहेब अंडेकर सोशल अंडे कल्चरल मुव्हमेंट च्यावातीने दिल्या जाणारा २०२५ चा धम्रत्न पुस्कार जाहिर करण्यात आला आहे. दि. १२ मे रोजी शहरातील महान्मा फुले पुतळा परिसरात आयोजित बुद्ध पहाट या कार्यक्रमात मान्यवरांच्या हस्ते हा पुस्कार दिल्या जाणार आहे असी महिला आयोजक गजभारे यांनी दिली. युवा नेते बंटीभाऊ लांडो याना त्यांच्या कार्याची दखल घेवून यापुर्वीही अनेक सामाजिक पुस्काराने गौरविण्यात आले आहे याबद्दल त्यांना त्यांच्या मिरपरिवारातून शुभेच्छा दिल्या जात आहेत.

१० वी व १२ वीतील

गुणवंत पाल्यांचा सत्कार

नंदेड (प्रतिनिधि)- मीमांसा फाऊंडेशन, दै. समीक्षा व मंथन यांची युवांच्याचा विद्यार्थ्यांचा गौरव करण्यात येणार आहे. वृत्तप्रक्षेत्र व पोलीस दिलातील कर्मचारी, अधिकाऱ्यांच्या पाल्यांनी दि. १६ मे पर्यंत मो. १४२२१७३३५५ या क्रमांकावर गुणपत्रिकी प्रत टाकून नोंदावी करावी. तसेच दै. समीक्षा शिवायांगर नंदेड येथे गुणपत्रिकीची छावांकित प्रत आणून द्यावी. दहावीत उत्तीर्ण होणाऱ्या विद्यार्थ्यांसाठी १८ मे पर्यंत नोंदावीसाठी मुदत राहणार आहे. तीर संवर्ग गुणवंत विद्यार्थ्यांनी नोंदावी करावी, असे आवाहन संपादन रुपेश पाडमुख यांनी केले आहे.

संतोष अर्धापुरे यांचे निधन

नंदेड (प्रतिनिधि)- डॉगरकडा येथील संतोष भाजपा अर्धापुरे (वय ३५) यांचे दि. ८ मे २०२५ रोजी पहाटे अल्पशः यांच्यावर निधन झाले. संतोष अर्धापुरे यांच्यावर अंत्यसंस्कार करण्यात आले. तरुण वयातच निधन झाल्याने सर्वत्र हळहळ व्यत्त होत आहे. त्यांच्या पक्षात आई, बहीण, भाऊ असा परिवार आहे.

विमलबाई कानोले यांचे निधन

शंकरनगर (प्रतिनिधि)- जिगळा (ता. बिलोली) येथील विमलबाई विठ्ठलांगव कानोले (माली पाटील) (वय ७५) यांचे ९ मे रोजी पहाटे निधन झाले. शुक्रवारी दुपारी चार वाजता जिगळा (ता. बिलोली) येथे अंत्यसंस्कार करण्यात आले. तरुण वयातच निधन झाल्याने सर्वत्र हळहळ व्यत्त होत आहे. त्यांच्या पक्षात आई, बहीण, भाऊ असा परिवार आहे. भुजग विठ्ठलांगव कानोले पाटील यांच्या त्या मात्रातील जिल्हाध्यक्ष सुरेश लोट यांनी केले आहे.

नंदेड-औरंगाबाद, औरंगाबाद-तिरुपती गाड्यांमध्ये दोन डब्यांची कायमस्वरूपी वाढ

नंदेड (प्रतिनिधि)- उन्हान्यात होणारी प्रवाशांची गर्दी पाहात दिक्षिण मध्य रेल्वे ने नंदेड संत्रांगाची - नंदेड एक्स्प्रेस आणि नंदेड औरंगाबाद - नंदेड एक्स्प्रेस आणि औरंगाबाद तिरुपती औरंगाबाद एक्स्प्रेस मध्ये दोन डब्यांची वाढ कायम स्वरूपात करण्यात उभालिले आहे.

दोन डब्यांची वाढ पुढील प्रमाणे आहे. गाडी क्रमांक १२७६७ / १२७६८ हजूर साहिब नंदेड संत्रांगाची हजूर साहिब नंदेड एक्स्प्रेसमध्ये एक तृतीय श्रेणी वातानुकूलीत आणि एक द्वितीय श्रेणी शेवट यान (स्लीप ट्लास) असे दोन डब्ये औरंगाबाद येथून सुटणाऱ्या गाडीत दि. १४ मे २०२५ पासून कायम स्वरूपात वाढविण्यात आले आहेत. या वाढी नंतर या गाडीत डब्यांची एकूण संख्या २१ झाली आहे.

गाडी क्रमांक १७६२० / १७६१९ हजूर साहिब नंदेड एक्स्प्रेसमध्ये एक तृतीय श्रेणी वातानुकूलीत आणि एक द्वितीय श्रेणी शेवट यान (स्लीप ट्लास) असे दोन डब्ये औरंगाबाद येथून सुटणाऱ्या गाडीत दि. १६ मे २०२५ पासून आणि एक्स्प्रेसमध्ये एक तृतीय श्रेणी वातानुकूलीत आणि एक द्वितीय श्रेणी वातानुकूलीत आहेत. या वाढी नंतर या गाडीत डब्यांची एकूण संख्या २१ झाली आहे.

गाडी क्रमांक १७६२१ / १७६२२ औरंगाबाद तिसरी प्रवेशपत्री वेश्वर सुटणाऱ्या गाडीत दि. १८ मे २०२५ पासून कायम स्वरूपात वाढविण्यात आले आहेत. या वाढी नंतर या गाडीत डब्यांची एकूण संख्या २१ झाली आहे.

गाडी क्रमांक १७६२० / १७६१९ हजूर साहिब नंदेड संत्रांगाची हजूर साहिब नंदेड एक्स्प्रेसमध्ये एक तृतीय श्रेणी वातानुकूलीत आणि एक द्वितीय श्रेणी वातानुकूलीत आहेत. या वाढी नंतर या गाडीत डब्यांची एकूण संख्या २१ झाली आहे.

गाडी क्रमांक १७६२१ / १७६२२ औरंगाबाद येथून सुटणाऱ्या गाडीत दि. १४ मे २०२५ पासून कायम स्वरूपात वाढविण्यात आले आहेत. या वाढी नंतर या गाडीत डब्यांची एकूण संख्या २१ झाली आहे.

गाडी क्रमांक १७६२० / १७६१९ हजूर साहिब नंदेड संत्रांगाची हजूर साहिब नंदेड एक्स्प्रेसमध्ये एक तृतीय श्रेणी वातानुकूलीत आणि एक द्वितीय श्रेणी वातानुकूलीत आहेत. या वाढी नंतर या गाडीत डब्यांची एकूण संख्या २१ झाली आहे.

गाडी क्रमांक १७६२१ / १७६२२ औरंगाबाद येथून सुटणाऱ्या गाडीत दि. १४ मे २०२५ पासून कायम स्वरूपात वाढविण्यात आले आहेत. या वाढी नंतर या गाडीत डब्यांची एकूण संख्या २१ झाली आहे.

गाडी क्रमांक १७६२० / १७६१९ हजूर साहिब नंदेड संत्रांगाची हजूर साहिब नंदेड एक्स्प्रेसमध्ये एक तृतीय श्रेणी वातानुकूलीत आणि एक द्वितीय श्रेणी वातानुकूलीत आहेत. या वाढी नंतर या गाडीत डब्यांची एकूण संख्या २१ झाली आहे.

गाडी क्रमांक १७६२१ / १७६२२ औरंगाबाद येथून सुटणाऱ्या गाडीत दि. १४ मे २०२५ पासून कायम स्वरूपात वाढविण्यात आले आहेत. या वाढी नंतर या गाडीत डब्यांची एकूण संख्या २१ झाली आहे.

गाडी क्रमांक १७६२० / १७६१९ हजूर साहिब नंदेड संत्रांगाची हजूर साहिब नंदेड एक्स्प्रेसमध्ये एक तृतीय श्रेणी वातानुकूलीत आणि एक द्वितीय श्रेणी वातानुकूलीत आहेत. या वाढी नंतर या गाडीत डब्यांची एकूण संख्या २१ झाली आहे.

गाडी क्रमांक १७६२१ / १७६२२ औरंगाबाद येथून सुटणाऱ्या गाडीत दि. १४ मे २०२५ पासून कायम स्वरूपात वाढविण्यात आले आहेत. या वाढी नंतर या गाडीत डब्यांची एकूण संख्या २१ झाली आहे.

गाडी क्रमांक १७६२० / १७६१९ हजूर साहिब नंदेड संत्रांगाची हजूर साहिब नंदेड एक्स्प्रेसमध्ये एक तृतीय श्रेणी वातानुकूलीत आणि एक द्वितीय श्रेणी वातानुकूलीत आहेत. या वाढी नंतर या गाडीत डब्यांची एकूण संख्या २१ झाली आहे.

गाडी क्रमांक १७६२१ / १७६२२ औरंगाबाद येथून सुटणाऱ्या गाडीत दि. १४ मे २०२५ पासून कायम स्वरूपात वाढविण्यात आले आहेत. या वाढी नंतर या गाडीत डब्यांची एकूण संख्या २१ झाली आहे.

गाडी क्रमांक १७६२० / १७६१९ हजूर साहिब नंदेड संत्रांगाची हजूर साहिब नंदेड एक्स्प्रेसमध्ये एक तृतीय श्रेणी वातानुकूलीत आणि एक द्वितीय श्रेणी वातानुकूलीत आहेत. या वाढी नंतर या गाडीत डब्यांची एकूण संख्या २१ झाली आहे.

गाडी क्रमांक १७६२१ / १७६२२ औरंगाबाद येथून सुटणाऱ्या गाडीत दि. १४ मे २०२५ पासून कायम स्वरूपात वाढविण्यात आले आहेत. या वाढी नंतर या गाडीत डब्यांची एकूण संख्या २१ झाली आहे.

गाडी क्रमांक १७६२० / १७६१९ हजूर साहिब नंदेड संत्रांगाची हजूर साहिब नंदेड एक्स्प्रेसमध्ये एक तृतीय श्रेणी वातानुकूलीत आणि एक द्वितीय श्रेणी वातानुकूलीत आहेत. या वाढी नंतर या गाडीत डब्यांची एकूण संख्या २१ झाली आहे.

गाडी क्रमांक १७६२१ / १७६२२ औरंगाबाद येथून सुटणाऱ्या गाडीत दि. १४ मे २०२५ पासून कायम स्वरूपात वाढविण्यात आले आहेत. या वाढी नंतर या गाडीत डब्यांची एकूण संख्या २१ झाली आहे.

गाडी क्रमांक १७६२० / १७६१९ हजूर साहिब नंदेड संत्रांगाची हजूर साहिब नंदेड एक्स्प्रेसमध्ये एक तृतीय श्रेणी वातानुकूलीत आणि एक द्वितीय श्रेणी वातानुकूलीत आहेत. या वाढी नंतर या गाडीत डब्यांची एकूण संख्या २१ झाली आहे.

गाडी क्रमांक १७६२१ / १७६२२ औरंगाबाद येथून सुटणाऱ्या गाडीत दि. १४ मे २०२५ पासून कायम स्वरूपात वाढविण्यात आले आहेत. या वाढी नंतर या गाडीत डब्यांची एकूण संख्या २१ झाली आहे.

गाडी क्रमांक १७६२० / १७६१९ हजूर साहिब नंदेड संत्रांगाची हजूर साहिब नंदेड एक्स्प्रेसमध्ये एक तृतीय श्रेणी वातानुकूलीत आणि एक द्वितीय श्रेणी वातानुकूलीत आहेत. या वाढी नंतर

